

راهبرد گره‌گشای جایگزین گران بنزین

شایسته ایران و ایرانی نیست که با وجود دارا بودن ذخیره اول نفت و گاز جهان همچنان دنبال راهکارهای محدودیت‌زا باشیم، آن هم از جنس افزایش قیمت یا تعیین سهمیه بنزین برای مصرف‌کنندگان.

بحث ناترازی انرژی دو سمت دارد، یک سمت مصرف است و یک سمت عرضه. در سمت عرضه تا کنون دولت‌ها دو کار بزرگ در مقاطع زمانی مختلف انجام داده‌اند، یک کار این بوده که هر چند وقت یکبار قیمت بنزین را افزایش داده‌اند و کار دیگر این بود که پالایشگاه‌ها ساختند و عرضه را تقویت کردند و یا با سهمیه بندی خواستند که عرضه را کنترل کنند و یا با افزایش قیمت تلاش کرده‌اند که تاثیر در مقدار تقاضا بگذارند که برآیند همه اینها می‌شود در سمت مصرف بنزین.

نکته ای که وجود دارد این است که چرا دولت‌ها در سمت مصارف اقدامی نمی‌کنند، منظور از مصارف این است که چرا کاری نمی‌شود که مصرف بنزین در کشور بجای اینکه سالانه ۱۰ درصد افزایش پیدا کند مصرف بنزین کم بشود. نکته کلیدی این است که بنزین مصرف خودرو است آیا نمی‌توانیم خودرویی تولید کنیم که مصرف بنزین آن کمتر باشد.

بعنوان یک نمونه امروز تقریباً یک بخشی از مصرف بنزین در ایران متعلق به رانندگان تاکسی، اسنپ و یا رانندگانی که تاکسی نیستند و به صورت شخصی کار می‌کنند است که اگر بنزین به آنها نرسد شغلشان تعطیل می‌شود، به یک معنای دیگر خودرو وسیله کار یا یک بنگاه اقتصادی در کوچکترین واحد ممکن است. خودروی تاکسی مثل یک بقالی است که اگر بنزین به آن نرسد راننده نمی‌تواند کار کند هر چند که در بقالی اگر کالایی برای فروش نباشد طبیعتاً باید درب آن بسته بشود.

آیا نمی‌توانیم کاری کنیم که مصرف بنزین حداقل در بخش عمومی کمتر شود، که البته می‌شود، امروز ماشین‌های هیبریدی مشکل انرژی دنیا را حل کرده‌اند. بعنوان مثال آلمان با آن وابستگی که به انرژی روسیه داشت طرف چند سال مشکل گاز را با انرژی‌های نو حل کرد.

درست است که برای تامین انرژی‌های نو یعنی بادی، موج و سولار نیاز به تکنولوژی‌های جدید داریم تا مصرف انرژی را کم کنیم ولی برای

کاهش مصرف بنزین که می توانیم ماشین های هیبریدی وارد کنیم. اگر ماشین هیبریدی وارد بشود ۱۰ تا ۲۰ درصد مصرف بنزین در ایران کاهش می یابد.

بجای اینکه سالانه قیمت ۱۰ درصد افزایش پیدا کند، با یک تغییر راهبرد می شود ماشین هیبریدی در اختیار حمل و نقل عمومی قرار بگیرد. بنظر می رسد در طول سنوات گذشته (مربوط به این دولت و دولت قبل نیست) دولت های مختلف براحتی پول وارد کردن بنزین را داده اند اما پول وارد کردن ماشین هیبریدی را نمی دهند و در سال گذشته و سال جاری بطور میانگین بین ۸ تا ۱۰ میلیارد دلار پول به مصرف بنزین تخصیص داده شده است اما برای واردات خودروی هیبریدی خیر .

لذا بجای اینکه به فکر این باشیم تا به کد ملی بنزین بدهیم یا به کارت سوخت و افزایش قیمت بنزین و یا محدودیتی در مصرف ایجاد کنیم بیاییم نوع خودرو را در ایران تغییر دهیم .

بالاخره این شایسته ایران و ایرانی نیست که با وجود دارا بودن ذخیره اول نفت و گاز جهان همچنان دنبال راهکارهای محدودیتزا باشیم ، آن هم از جنس افزایش قیمت یا تعیین سهمیه بنزین برای مصرف کنندگان. بجای این اگر نگاه ها و راهبرد را تغییر دهیم شاید هم به نفع آلودگی کلان شهر باشد و هم به نفع کاهش کشته های جاده ها و هم اینکه مردم یک خودروی خوب سوار بشوند.